

Nya ting i Herrens hus

Ambon.

Vad skönt det är att gå in i Sollerö kyrka och sätta sig ner i någon av de höga kyrkbänkarna och meditera d. v. s. låta tankarna få fly bort från arbetsuppgifter eller vardagsbestyr och bara bli stilla. Genom de höga söderfönsterna flödar solljuset in över koret och ger än mer av strålgans kring korset i fonden av det fulländade perspektivet i altartavlan. Det är ljuvligt skönt att ha en sådan blickpunkt som vår altartavla eller det urgamla krucifixet ovanför det lilla altarbordet vid dopplatsen. Om dessa blickpunkter inte fanns i vår kyrka, skulle det vara sällsynt tomt och naket.

Det hindrar inte att nya ting får komma in i kyrkorummet, byta plats med andra ting, som tjänat ut eller komplettera de inventarier som redan finns. Under det sistlidna året har Sollerö kyrka berikats med såväl sköna som praktiska ting, som fått hjälpa till att försköna kyrkorummet eller levandegöra gudstjänsten.

De nya mattorna, som med det sista tillskottet helt kunnat byta ut de gamla, tunga och slitna kokosmattorna ger en varm och mjuk ton i kyrkan. Bergå väveri har vävt dem. Sollerö kyrkliga arbets-krets och kyrkoråd har bekostat dem samt anonym givare den matta, som ligger framför dopfunten.

Altarbrun.

Många är de församlingsbor, som nu tacksamt konstaterar, att de kan höra överallt i kyrkan tack vare den nya högtalaranläggningen och inte minst den s. k. teleslingan. Jag vill i det här sammanhanget upplysa, att innanför kyrkdörren i kyrkorummet finns s. k. "hörstavar" att låna för dem som har nedsatt hörsel. Den här förnämliga högtalaranläggningen har helt bekostats av Sollerö Åldringsfond.

"Spräng kyrkorna" har en präst yttrat om de stora kyrkorna. Han menar ju inte detta bokstavligt, men han syftar på att de stora kyrkorna splittrar församlings- och gudstjänstgemenskapen. Den gudstjänstfirande församlingen måste komma varandra närmare. Detta har kyrkorådet nu sökt lösa genom att ge kyrkvårdarna i uppdrag att i görligaste mån möta gudstjänstbesökaren vid dörren, hälsa välkommen och be kyrkobesökaren gå fram i kyrkan just för att vi alla skall hjälpas åt att finna gemenskap med varandra i gudstjänsten. Här vill också den nyanskaffade ambon hjälpa till. Men vad är nu en ambon för något? Det är en läspulpet. Hittills har vi några gånger läst evangelietexten från ambon och då av någon församlingsbo. Detta har ju också möjliggjorts tack vare högtalaranläggningen, då det ju tidigare var nästan omöjligt att höra det talade eller lästa från koret, om inte rösten varit extra stark. Från ambon har prästen också flera gånger predikat för att på så sätt komma församlingen närmare.

”Vad ljus över griften, han lever o fröjd!” Påskdagens psalm ljöd starkt under Sollerö kyrkas mäktiga valv. De höga ljusspirorna på altaret brann stilla i de sex tennstakarna. De höga och vackra mässingsvaserna på kormattan inramade koret med nyutslagna Forsythiakvistar. Altaret var helt klätt i nyanskaffade textilier — det var en särdeles fin Påskdag. Altarbrunet d. v. s. en 16 cm bred bård i s. k. kypertvävnad broderad med guldtråd och med bottenfärger från kyrkans blå via grönt över till altarkolonnernas guldkopparfärg har gett altaret något av liv. 4 st. nyvävda antependier: vitt, rött, grönt och lila är helt utan broderier och vill endast markera kyrkoårets rätta färg. Under fastetiden tages altarbrunet bort och den förut skänkta altarduken med Linköpingsspets får då vara altarets fina prydnad. Textilierna är utförda av Alice Lunds textilier, Borlänge. Sollerö kyrkas blomsterfond och testamente efter Siri Kalin har täckt kostnaderna för dessa textilier. I denna skrivande stund hoppas jag att även dopaltaret och mattan under dopfunten till sommaren skall få bytas ut.

Vad skönt det är att gå in i Sollerö kyrka, vardag som söndag, och få fästa blicken vid gamla ting, som i generationer har skapat andakt och stillhet. Lika skönt vill det nya, som kommit få hjälpa oss att lyssna och ödmjukt knäppa våra händer och bli stilla i en tid då allt vill rusa oss förbi.

Gösta Schmidt